

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.23. Sycophanta in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI.
A. C. 592.

§. XXIII.

Sycophanta in Gallia.

Greg. X.
hist. c. 25.

Illo circiter tempore, quo S. Aredius obiit, in Galliis pessimus aliquis Sycophanta extitit. Is, cum aliquando in sylva arborem cædenti examen apum aculeos infixisset, a sana mente dimotus est, & per annos duos ab omnibus factus esse creditus. Exinde in Provinciam Arelatensem migrans, pellibus indutus, continuæ orationi intentus videbatur, imo non defuere, qui in vulgus spargerent, ipsum Cœlestibus Revelationibus honorari. Tum in Regionem Gabelensem delatus, dicere cœpit, se esse Christum, habebatque apud se sceminam quam vocabat Mariam. Multitudo populi ægrotos ad eum adducebat, quos contingendo sanare ferebatur. Aurum, argentum vestesque afferebant, quæ ipse, ut solertius falleret, pauperibus distribuebat, sed etiam ut plura eligiri posset, sæpe peregrinantes rebus omnibus spoliabat. Non nunquam in terra prostratus orabat cum illa Feemina; mox surgens a præsentibus omnibus adorari volebat, morte denunciata illis, etiam si Episcopi essent, qui caput inclinare, & genua flectere detrectarent. Vaticinabatur etiam, & plerumque mortuos aut Bonorum temporalium jacturam minime

minabatur. His ingentem hominum ^{Sæculum VI.}
 non rusticorum modo, sed Ecclesiastico- ^{A.C. 592.}
 rum quoque multitudinem seduxit, ita
 ut jam plus quam tribus virorum milli-
 bus stipatus incederet. Velauniam in-
 gressus prope Anicium † stetit cum to- † Le Puy.
 to suo exercitu, quo in aciem more mi-
 litari disposito Aurelium Episcopum ag-
 gressurus erat. Præmisit vero aliquot
 viros nudos & petulce saltitantes, qui
 ipsum venire nunciarent. Episcopus rei
 portento attonitus strenuos viros misit,
 exploraturos, quid sibi homo vellet.
 Cum illorum fortissimus impostori pro-
 xime admotus inclinato corpore osculum
 genibus ejus fixurum se simularet, ipse
 virum comprehendi, & spoliari jussit,
 qui omnibus velocior educto gladio ho-
 minis monstrum vi tanta cæcidit, ut ex-
 animatus in partes dissiliret. Mox Se-
 ctatores ejus omnes in diversa spargun-
 tur, capitur Maria, ex qua deinde tor-
 menta expresserunt, quibus fraudibus
 præstigiator generi humano illusisset.
 Nihilominus multi, quos seduxerat, er-
 rorem ponere nolentes affirmabant, i-
 psum esse Christum, & illam Mariam,
 quæ Divinitatis particeps esset. Illo
 tempore in omnibus ferme Galliarum
 Provinciis plures similis furfuris Imposto-
 res grassabantur, trahentes secum mulie-
 res,

Sæculum VI. res, quæ, Baccharum instar furentes
 A.C. 592. Viros sanctos eos esse proclamabant,

§. XXIV.

S. Gregorii Turonensis exitus.

de Mir. S. Mart. L.IV. c. 5. **H**oc anno 591. Childeberti Regis de
 cimo sexto Gregorius Turonensis
 Historiam suam claudit, postea annis quatuor
 superstes. Corpore parvus, magnis virtutibus claruit. Plura ei tribuntur
 Miracula, quæ ipse S. Martino, aliisque Sanctis,
 quorum Reliquias semper gestabat, adscriptit. Cum fures, dirpta
 S. Martini Ecclesia, comprehensiffissent, timens, ne Chilpericus Rex
 reos capite plecteret, datis ad eum literis,
 pro ipsorum vita enixe deprecabatur, addita parcendi causa, quod ipse
 cum esset illius Ecclesiæ Episcopus, soli competebat
 Actionem movere, fures non accusaret. Pepercit Rex, idque solum
 curæ fuit, ut omnia ablata Ecclesiæ restitu-
 erentur. Gregorius in Doctrinæ Ecclesiæ erat
 admodum versatus, quod liquido apparet ex pluribus
 ejus Disputationibus, quas ipsemet refert, scilicet
 duas adversus Arianos, Agilanum & Opilam,
 adversus Chilpericum Regem, talia affirmantem,
 quæ Errorem Sabelliani sapiebant, & contra unum
 e suis Presbyteris, qui Resurrectionem negabat.
 In his omnibus Gregorius S. Scripturæ locis

V. hist. c. 44.
VI. hist. c. 40.
V. hist. c. 45.
X. hist. c. 13.
vita c. 20.